

פקודת משקאות משכרים (ייצור ומכירה) (תיקון),

מס' 24 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה).

חוק יחזק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה) (תיקון), 1946, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה), הנקראת להלן „הפקודה העיקרית“.

2. סעיף 6 של הפקודה העיקרית יתוקן בהפקעת סעיף־קטן (2) של אותו סעיף והחלפתו בסעיף־הקטן הבא:—

„(2) לא יוצא רשיון מייצר, אלא־אם אישר המנהל את אתר מקומו של המייצר, והמקום נבנה כדי שביעת רצונו של המנהל, מייצר יתקין מקום למשרד ראוי לפקיד או לפקידים, ואם ידרוש ממנו המנהל, יתקין מקום־שיכון ראוי לאותם פקיד או פקידים. המנהל רשאי בכל זמן להפקיע את אישורו למקום כל־שהוא, אם נמצא כי המקום אינו ראוי לכך.“

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

20 במארכ, 1946.

פקודת מחלקת עבודה (תיקון),

מס' 25 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת מחלקת העבודה, 1943.

חוק יחזק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת מחלקת העבודה (תיקון), 1946, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת מחלקת העבודה, 1943, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית“.

2. סעיף 9 של הפקודה העיקרית יופקע, והסעיף הבא יבוא במקומו:—

הפקעת סעיף 9 מן
הפקודה העיקרית
והחלפתו באחר.

9.—(1) יהיה מותר למנהל או למפקח — במידה שעשוי להיות צורך בכך, כדי לתת נפקות לתכליתיה ולקביעותיה של הפקודה הזאת — להגשים ולכפות כל פקודה או חוק אחר הנקובים בתוספת, או — מקום שנוקבה איוו רשות (ר"ש קטוצה) אחרת לאותה תכלית—לעזור בהגשמתם ובכשייתם של הנ"ל.

„כוחו של מנהל
או מפקח ביחס
אל פקודות או
חוקים אחרים.“

(2) הנציב העליון רשאי לתקן — בצו — את התוספת, מתוך שיוסיף עליה או ימחוק ממנה כל פקודה או חוק אחרים, או בכל דרך אחרת שהיא“.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

20 במארכ, 1946.

פקודת מס הכנסה (תיקון),

מס' 26 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת מס ההכנסה, 1941.

חוק יחזק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת מס ההכנסה (תיקון), 1946, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת מס ההכנסה, 1941, הנקראת להלן „הפקודה העיקרית“.

שם קצר.
מס' 23 לש' 1941.

2. סעיף 5 של הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שיוכנס בו הסעיף-הקטן הבא כסעיף-קטן (4) מיד לאחר סעיף-קטן (3) שבו :

תיקון סעיף 5 של הפקודה העיקרית.

„(4) לצרכי הסעיף הזה, כלל הכנסה, שהשיגו אדם כל-שהוא בגין השתכרויות או רווחים מכלאכה או עסק כל-שהם, יהיו רואים אותו כאילו הושג מפלשתינה (א״י) אם השליטה על אותם מלאכה או עסק והנהלתם מבוצעים בפלשתינה (א״י).”

3. סעיף 11 של הפקודה העיקרית יתוקן —

תיקון סעיף 11 של הפקודה העיקרית.

(א) בהכנסת המלים „הציוד או” מיד לפני המלה „המכונות”, המצוייה בשורות השלישית והאחרונה של פסקה (ג) מסעיף-קטן (1) שבו ;
(ב) במחיקת הפסיק המלה „המכונות” שבפסקה (ו) של סעיף-קטן (1) שבו ;
(ג) במחיקת התנאי לסעיף-קטן (1) שבו ובהחלפתו בנתאים הבאים —

„בתנאי כי —

(i) במקרה של הכנסה בגין נכסי-בית או קרקע, שנושמו לפי פסקה (ג) מסעיף-קטן (1) של סעיף 6, יהיה הניכוי האחד אשר יורשה ככום השווה לכלל סכום רבית כל-שהיא, ששולם על חשבון משכנתה כל-שהיא על נכסי הבית או הקרקע ולסכום מס רכוש עירוני כל-שהוא ששולם על נכסי-הבית או הקרקע, אם אותו כלל ככום אינו עולה על ערכם השנתי של נכסי-הבית או הקרקע, או ככום השווה לערכם השנתי הנקי של נכסי-הבית או הקרקע, אם כלל הסכום של אותה רבית ואותו מס רכוש עירוני עולה על אותו ערך שנתי נקי ;

(ii) מקום שביום הראשון בספטמבר, 1941, או לאחר תאריך זה, אך לפני תחילת תקפה של פקודת מס ההכנסה (תיקון), 1946, הועברו כל מלאכה או עסק, או חלק או אקטיב כל-שהוא מהם, או מקום שבחאריך תחילת תקפה של פקודת מס ההכנסה (תיקון), 1946, או לאחר-מכן, מועברים כל מלאכה או עסק, או חלק או אקטיב כל-שהוא מהם, עלידי אדם אחד לאדם אחר, והנציב נוכח לדעת ומכריע כי הדעה המכרעת באותה מלאכה או אותו עסק, או חלק או אקטיב מהם, בין שהחזקה במישרים או בעקיפם, בין עלידי החזקת מניות ובין בדרך אחרת, נשארה או נשארת, הכול לפי העניין, בידי האדם שהחזיק או המחזיק, הכול לפי העניין, בדעה המכרעת באותה מלאכה או באותו עסק, או בחלק או באקטיב מהם, עובר לקרות המאורע הנזכר להלן, היינו —

מס' 26 ש' 1946.

מס' 28 ש' 1946.

(א) במקרה שאותה העברה היוותה, או מהווה, הכול לפי העניין, חלק מאינו טראנסאקציה אחרת או טראנסאקציות אחרות, או היתה או הינה, הכול לפי העניין, מהוברת אליה או אליהן — אותה טראנסאקציה, או הראשונה באותן טראנסאקציות, הכול לפי העניין ; או

(ב) במקרה שאותה העברה לא היוותה, או אינה מהווה, הכול לפי העניין, חלק מאינו טראנסאקציה אחרת או טראנסאקציות אחרות, או לא היתה או אינה, הכול לפי העניין, מהוברת אליה או אליהן — אותה העברה.

יהיה הסכום, שנקבל ההעברה של אותה מלאכה או אותו עסק, או חלק או אקטיב מהם, רשאי לנכותו לפי פסקה (ג) של סעיף-קטן (1), והסך, שאותו נקבל העברה רשאי לנכותו לפי פסקה (ט) של סעיף-קטן (1), הסכום או הסך — הכול לפי העניין — שהיה האדם המעביר אותה מלאכה או אותו עסק, או חלק או אקטיב מהם. רשאי לנכותם כנקבל ההעברה, אלמלא נתקיימה אותה העברה, ואם נתקיימה כל העברה כזאת לפני תחילת תקפה של פקודת מס ההכנסה (תיקון), 1946, ומקבל ההעברה ניכח סכום כל-שהוא לפי פסקה (ג) של סעיף-קטן (1) או סך (בהוצאה העברית של הפקודה המקורית כתוב גם כאן „סכום”) כל-שהוא לפי פסקה (ט) של סעיף-קטן (1), העולה על הסכום או הסך שהיה רשאי לנכותם, אילו נעשה הניכוי בהראם לקביעותיו של הסעיף הזה; שהיה להן תוקף מיד לאחר תחילת תקפה של פקודת מס ההכנסה (תיקון), 1946, לא יהיו רואים אותו עודף כאילו נוכח שלא

מס' 26 ש' 1946.

מס' 26 ש' 1946.

בהיתר, אלא שהוא יובא בחשבון בשעה שיתושבו כלל ההפחתה, הנזכר בפסקה (ג) של סעיף-קטן (1), או כלל הסכים (סמ"ך קמוצא) שנוכו לפי פסקה (ט) של סעיף-קטן (1), הכול לפי העניין.

קביעותיו של התנאי הזה תחולנה במקרה העברתם של שתי מלאכות או יותר או שני עסקים או יותר, או חלק או אקטיב כל-שהוא מהם, על-ידי שני בני-אדם או יותר לאדם אחד כדרך שהן חלות במקרה העברתם של מלאכה או עסק כל-שהם או אקטיב כל-שהוא מהם, על-ידי אדם אחד למשנהו, אם נוכח הנציב ומכריע כי הדעה המכרעת באותן מלאכות או באותם עסקים, זו חלק או אקטיב מהם, מיד לאחר אותה העברה, יהיה מוחזקת או הינה מוחזקת, הכול לפי העניין, בכללה בידי האנשים שהחזיקו — כל אחד ואחד לחוד — בדעה המכרעת בכל אחת ואחת מאותן מלאכות, או בכל אחד ואחד מאותם עסקים או בחלק או באקטיב מהם, עובר לקרות המקרה הנזכר לעיל.

כשבאים לקבוע — לצרכי התנאי הזה — אם הדעה המכרעת במלאכה או בעסק כל-שהם, או בחלק או באקטיב כל-שהוא מהם, נשארה או נשארה, או יהיה מוחזקת או הינה מוחזקת בידי אדם כל-שהוא, הכול לפי העניין, יהיו רואים אדם כל-שהוא, שהוא קרובו של אותו אדם הנזכר תחילה בגדר מובנו של סעיף-קטן (6) מכעף 22, כאילו היה אותו אדם עצמו שהוא אותו אדם הנזכר תחילה.

שום דבר הכלול בתנאי זה לא ימנע הקשייה בערעור, בהתאם לסעיף 53, על הכרעת הנציב העליון מתוך השתמשותו בכוח, שהוענק לו בתנאי הזה.

תיקון סעיף 10 של הפקודה העיקרית.

4—(1) סעיף 16 של הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת המלה „או“, המצוייה בפסקה (3) מיד לפני הביטוי „סעיף-קטן (2)“, ובהחלפתה במלים הבאות:—
„ואינו ראוי לניכוי לפי“.

(2) יהיו רואים את הסעיף הזה כאילו נכנס לתקפו ביום הראשון באפריל, 1942.

תיקון סעיף 17 של הפקודה העיקרית.

5. סעיף 17 של הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת המלים „לחכונות או“, המצויות בפסקה (ב) שבו.

הכנסת סעיף חדש כסעיף 20 בפקודה העיקרית.

6. המקודה העיקרית תתוקן בהכנסת הסעיף הבא בה כסעיף 20, מיד לאחר סעיף 20 שבה:—

קביעות דברך בני-אדם, הכנסה, רכוש שעליהם משפיע החוק הנוגע במסחר עם האויב. מס' 36 ל'ש' 1039.

20א. מקום שפקודת המסחר עם האויב, 1939, או פקודה אחרת או חוק אחר כל-שהם, הנוגעים במסחר עם האויב, משפיעים על אדם או הכנסה או רכוש כל-שהם, תהיה נודעת נפקות לקביעות הרשומות בתוספת.

תיקון סעיף 21א של הפקודה העיקרית.

7—(1) סעיף 21א של הפקודה העיקרית יתוקן בהכנסת הביטוי הבא בו, מיד לאחר הביטוי „בין בהחזק ובין בעתיד“, כל-כך שאותו ביטוי מצוי בו:—

„ובין לאחר מילוי התנאי או קרות המקרה, או כתוצאת השימוש בכוח או בשיקול-דעת, שהוענקו לאדם כל-שהוא או בדרך אחרת.“

(2) יהיו רואים את הסעיף הזה כאילו נכנס לתקפו ביום הראשון באפריל, 1945.

הפקעת סעיף 22א של הפקודה העיקרית והחלפתו באחר.

8. סעיף 22 של הפקודה העיקרית יופקע, והסעיף הבא יבא במקומו:—
22א—(1) בשעה שמחשבים — לצורך כל-שהוא של הפקודה הזאת — את הרווחים או ההשתכרויות של מלאכה או עסק שהופסקו או הועברו, יוערך כל מלאי-עיסוק, השייך למלאכה או לעסק בשעת הפסקתם או העברתם, כלהלן:—
הערכתו של מלאי-עיסוק עם הפסקתם או העברתם של מלאכה או עסק.

(א) במקרה שכל מלאי עיסוק כזה —

(i) נמכר או מועבר כתמורה בעלת-ערך לאדם העוסק במלאכה או עסק, או מתכוון לעסוק במלאכה או עסק בפלשתינה (א"י); וכן

(ii) רשאי הקונה לנכות את שווי כהוצאה, בשעה שמחשבים — לכל צורך כזה — את הרווחים או ההשתכרויות של אותה מלאכה או אותו עסק,

יהיו חושבים כי ערכו הוא הסכום שנתממש בממכר או ערך התמורה שניתנה בהעברה ;

(ב) במקרה של כל מלאי-עיסוק אחר כזה, יהיו חושבים כי ערכו הוא הסכום, שהיה מתממש בתמורתו אילו נמכר בשוק חפשי עם הפסקתם או העברתם של המלאכה או העסק.

(2) בשעה שמחשבים — לצורך כל-שהוא של הפקודה הזאת — את רווחיו או השתכרויותיו של קונה מלאי-העיסוק של מלאכה או עסק כל-שהם שהופסקו או הועברו, יוערך אותו מלאי-עיסוק כפי שנקבע בסעיף-קטן (1).

(3) בכל שאלה, המתעוררת לפי סעיף-קטן (1) בדבר הערך העשוי להיות מיוחס למלאי-העיסוק השייך לכל מלאכה או עסק שהופסקו או הועברו, יכריע הנציב.

(4) לצרכי הסעיף הזה מובנו של הביטוי „מלאי-עיסוק“ (בתרגום העברי של הנקוד כתוב „סחורה“) — ביחס למלאכה או לעסק כל-שהם — הוא רכוש ממין כל-שהוא, בין שהוא מיטלטלים ובין שהוא נכסי דלא-ניידי, והוא

(א) רכוש כרכוש הנמכר במהלכם הרגיל של מלאכה או עסק, או שהיה נמכר כן, אילו היה בשל או אילו שלמו (שייך קמוצה) ייצורו, הכנתו או בניויו ; או

(ב) חמרים כחמרים המשמשים בייצורו, בהכנתו או בניויו של כל אותו רכוש, שעליו מרומז בפסקה (א) של הסעיף-הקטן הזה.

(5) שום דבר הכלול בסעיף הזה לא יבגוע הקשייה בערעור, בהתאם לסעיף 53, על הכרעתו של הנציב מתוך השתמשותו בכוחות, שהוענקו לו בסעיף-קטן (3).

9. הפקודה העיקרית תחוקן מתוך שתוכנס בה התוספת, הרשומה בתוספת על הפקודה הזאת. הנכסת תוספת בפקודה העיקרית.

10. פרט לשנקבעה קביעה אחרת בפקודה הזאת, תיכנסנה קביעותיה של הפקודה הזאת לתקפן ביום הראשון באפריל, 1946. תחילת תוקף.

תוספת.

.תוספת.

1. בתוספת הזאת —

„אפטרופוס“ מובנו אפטרופוס על רכוש אויב, שנתמנה לפי סעיף 9 של פקודת הבסחר עם האויב, 1939.

„ההוק הנוגע במסחר עם האויב“ מובנו פקודת המסחר עם האויב, 1939, או כל פקודה או הוק אחרים הנוגעים במסחר עם האויב, וכל רימוז בתוספת הזאת על כל כסף, רכוש

פירוש.

או הכנסה שקיבלם האכטורופוס או שהם נמצאים בידו, יתבאר כאילו הוא כולל כסף, רכוש או הכנסה הכוזקים לפקודתו של האפטרופוס.

„רכוש“ כובנו כמובן שיועד לו בסעיף 9 של פקודת מסחר עם האויב, 1939.

2. מקום שהכנסה כל־שהיא, שהיתה מוכללת — אלמלא פעולת החוק הנוגע במסחר עם האויב — בהכנסה החייבת במס של אדם כל־שהוא לשנה כל־שהיא שמיד לפני שנת־שומה כל־שהיא, הופכת למשתלמת לאפטרופוס, יהיו רואים את ההכנסה ההיא כאילו היתה הכנסתו של האדם ההוא, ואפשר יהיה לערוך על האפטרופוס — בלא שתימסר לאדם ההוא הודעה בדבר הגשת דין־חשבון — אותן שומות מס עצמן בגין אותה הכנסה, שאפשר היה לערוך על האדם ההוא, אילו היתה זו הכנסתו והיתה מוכללת בהכנסתו החייבת במס לאותה שנה.

3. מקום שנערכה שומה על אפטרופוס לפי פסקה 1 של התוספת הזאת בגין הכנסה כל־שהיא, או מקום שקיבל אפטרופוס הכנסה כל־שהיא ששולמה מתוך כפיפות לניכוי מס, ובכל אחד ואחד מן המקרים האלה הוכח כדי הנחת דעתו של פקיד השומה כי — אלמלא פעולתו של החוק הנוגע במסחר עם האויב — היתה מוענקת לאדם, שאלמלא פעולתו של אותו חוק היה עשוי להיות נשום במס על אותה הכנסה או היה נושא בעול מס על אותה הכנסה, הנהה מכל המס או חלק ממנו, אילו הוגשה תביעה על־כך, תוענק אותה הנחה עצמה לאפטרופוס בדרך החזרת תשלום או בדרך אחרת.

4. מקום שבבקרה של יחיד כל־שהוא, שהיה זכאי — אלמלא פעולתו של החוק הנוגע במסחר עם האויב — בהכנסה כל־שהיא המשתלמת לאפטרופוס, סבור פקיד השומה — לפי ידיעה כל־שהיא שבידו — שהכנסה כל־שהיא (שאינה הכנסה שעליה חלות פסקותיה הקודמות של התוספת הזאת) היתה, אילו נכסרה לאותו יחיד הודעה להגיש דין־חשבון, טעונה הכללה בהכנסה החייבת במס של אותו יחיד, יהיה הלה רשאי לערוך — בלי למסור הודעה כל־שהיא להגיש דין־חשבון או ללא כל הודעת שומה — שומת־מס על אותו יחיד בגין אותה הכנסה.

5. האפטרופוס ישלם או יגרום כי ישולם — אלא אם נקבעה במפורש קביעה אחרת בתוספת הזאת — מתוך הכסף שבידו, שבו היה זכאי אדם אחר — אלמלא פעולת החוק הנוגע במסחר עם האויב — מס כל־שהוא, שבו נשום האפטרופוס בתוקף פסקה 1 של התוספת הזאת, ובו היה חייב או נושא אותו אדם אחר, אלמלא פעולתו של החוק ההוא.

6.—(1) אפטרופוס ישלם או יגרום שישולם — לפי דרישתו של פקיד־השומה — מתוך הכסף שבידו, שבו היה זכאי אדם אחר — אלמלא פעולת החוק הנוגע במסחר עם האויב — מס כל־שהוא, שעליו נאמר בתביעה כי הוא מגיע מן האדם ההוא על כל שנת־שומה שהיא.

(2) סכום כל־שהוא, ששילמו האפטרופוס בהמשך לאותה תביעה, יהיו רואים אותו — לצורך הפקודה הזאת — כאילו שילמו האדם, שעליו נאמר בתביעה שהוא האדם שממנו הוא מגיע.

(3) אפשר לכלול סכום בכל דרישה כזאת כנ"ל, אף־על־פי שהשומה הנוגעת בדבר עודנה משמשת, או עלולה להיות משמשת, נושא של השגה או ערעור.

7. מקום שמשחרר אפטרופוס — בשביל אדם כל־שהוא או לטובתו, או בשביל באי־כוחו האישיים החוקיים — את כל הדבר שבידי האפטרופוס, שבו היו זכאים אותו אדם או באי־כוחו האישיים, הכול לפי העניין, אלמלא פעולתו של החוק הנוגע במסחר עם האויב —

(א) ינהגו לאחר־מכן — לכל צרכי הפקודה הזאת — בהכנסה כל־שהיא, שהיתה שייכת — אלמלא פעולתו של אותו חוק — לאותו אדם, או לאיזה אדם שמכוחו הוא טוען, כאילו היתה זאת הכנסתו של האדם, שהכנסתו היתה זאת — לצרכים ההם — אלמלא פעולתו של החוק האמור ;

מס על הכנסה
משתלמת לאפטרופוס.

תביעות מאת אפטרופוס על הנחה ממס.

אפשר להטיל שומה על יחידים מסויימים.

חובתו של אפטרופוס לשלם מס.

נפקותו של תשלום מס בידי אפטרופוס.

נפקותו של שחרור רכוש או הכנסה בידי אפטרופוס.

(ב) ינהגו לאחרי־מכן בכל מס, ששילכו אפוטרופוס בדרך ניכוי או בדרך אחרת בגין כל הכנסה כזאת, כאילו שילכו האדם הנזכר לאחורונה, ובכל ההנהגות שניתנו לאפוטרופוס בגין כל הכנסה כזאת, ינהגו לאחרי־מכן כאילו ניתנו לאדם הנזכר לאחורונה; וכן

(ג) יהיו האדם הנזכר לאחורונה או באי־כוחו האישיים ההוקיים רשאים להגיש לאחרי־מכן השגות או ערעורים על שומה כל־שהיא שנערכה על האפוטרופוס, בגין כל הכנסה כזאת, כאילו נערכה השומה עליהם.

8. מקום שנערכה שומה על אפוטרופוס, לפי קביעה כל־שהיא מקביעותיה הקודמות של התוספת הזאת, והאפוטרופוס עילם, או העביר לאדם אחר כל־שהוא, או שחרר בשבילו, או הרשה לשלם או להעביר לו, את ההכנסה, או חלק כל־שהוא ממנה, בין לפני עריכת השומה ובין לאחריה, יהיה אותו חלק — לכשיש כזה בנמצא — מן המס, הטעון שילום בתוקף השומה, שאין האפוטרופוס יכול לשלמו, לפי קביעותיה הקודמות של התוספת הזאת, הוב המגיע לממשלת פלשתינה (א"י):—

תשלום מס, מקום שהכנסה הועברה או שוחררה על־ידי אפוטרופוס.

(א) במקרה שעליו הלה הפסקה הקודמת האחרונה — מן האדם, שבו נוהגים — לפי אותה פסקה — כאילו היתה זו הכנסתו, או מבאי־כוחו האישיים ההוקיים; וכן

(ב) במקרה אחר כל־שהוא — מן האדם שלו שולמה או הועברה או בשבילו שוחררה כך ההכנסה,

והחלק יהיה עשוי להיפרע בהתאם לכך, והאפוטרופוס יפסוק להיות אחראי למס.

9. למרות דבר כל־שהוא שבמקודה הזאת המגביל את הזמן לעריכת שומות, אפשר לערוך שובות לפי פסקות 1 ו־3 של התוספת הזאת בזמן כל־שהוא לפני אותו תאריך, שיהיה הנציב העליון במועצה עשוי לקבעו לאחרי־מכן, וכל השגה על שומה כל־שהיא כזאת או ערעור עליה וכל תביעה, שהוגשו בין בידי אפוטרופוס ובין בתוקף פסקה 6 של התוספת הזאת, בדבר הנחה ממס, אפשר להגישם או לערכם בזמן כל־שהוא לפני התאריך הנ"ל, למרות כל דבר שבפקודה הזאת המצמצם את הזמן לעריכת השגות או להגשת ערעורים או תביעות בדבר הנחה.

הקלה בדבר נכולות זמן.

10. לצרכי פסקות 1 עד 3 של התוספת הזאת יהיו מניחים, פרט למידה שבה יוכח היפוכו של דבר, כי מאז יום השלושה בספטמבר, שנת אלף תשע מאות שלושים ותשע, לא אירע דבר שיש בו כדי לשנות את בני־האדם, שהיו זכאים — אלמלא פעולת החוק הנוגע במסחר עם האויב — בכסף או ברכוש כל־שהם או בהכנסה שמהם, ושומה כל־שהיא, הנערכת לפי פסקה 1 של התוספת הזאת, תנקוב בשם האדם, שסבורים בו כי הוא האדם שהיה זכאי — אלמלא פעולתו של החוק — בהכנסה הנוגעת בדבר.

בני־אדם שרואים אותם כזכאים בהכנסה.

11. מקום שהכנסה במקור כל־שהוא על שנה כל־שהיא היתה נעשית משתלמת לאפוטרופוס, ורוכס, אלמלא העובדה שאין הכנסה מצוייה לתשלום מאותו מקור באותה שנה, ואלום — אלמלא פעולתו של החוק הנוגע במסחר עם האויב — היו מטילים מס על אותה הכנסה, והיה נודעת לקביעותיה של התוספת הזאת נפקות כאילו היתה הכנסה מאותו מקור מצוייה לתשלום באותה שנה, ותהיה נעשית משתלמת לאפוטרופוס.

מס יומל על הכנסה שנתרבתה.

12. לתוספת הזאת תהיה נודעת נפקות בגין מס על שנת־השומה המתחילה ביום 1 באפריל, 1941, ושנות שומה שלאחריה.

שנים שעליהן הלה התוספת הזאת.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

20 במארכ, 1946.